

**Per coherència i per dignitat
votaré la llista que
encapçali el M. Hble.
president Carles Puigdemont.
I que cadascú faci el que li
dicti la seva consciència i
via fora!**

written by Àngels Folch | 9 de novembre de 2017

Sóc conscient de la gravetat d'aquest moment i de la decisió que cal prendre pel que fa a com ens presentem a les eleccions del 21D. Però també del poc temps que tenim per prendre-la. En moments històrics en què s'han de prendre decisions de vida o mort cal sempre ser capaç de processar molt ràpidament la informació i les dades que tenim i no ens queda altre remei que refiar-nos de la intuïció i decidir en funció del nostre "nas polític".

Podem perdre el temps discutint si junts o separats? No. No, perquè no el tenim. La convocatòria il·legítima d'aquestes eleccions no ha deixat el marge necessari per a poder analitzar pros i contres, negociar i arribar a acords. Les darreres setmanes hem hagut de fer un exercici de realisme polític bestial i per realisme polític hem d'acceptar que els partits faran el que voldran. Això, però, no impedeix que puguem i hàgim de ser crítics amb les seves decisions i actuar en conseqüència i en funció de les nostres conviccions i sentiments plenament viscuts.

Comparteixo moltes de les opinions que he sentit aquests dies, algunes tal vegada contradictòries en alguns punts. La situació és complexa i hi poden haver raons tant per una cosa

com per l'altra. Porto donant voltes al tema des de fa uns quants dies i després d'analitzar pros i contres i d'escoltar i analitzar els diferents punts de vista, finalment he arribat a les següents constatacions i conclusions:

1. He treballat des del primer dia per construir l'eina que ens havia de fer possible la independència. Ho he fet convençuda que, per assolir-la, era imprescindible la unitat (no només d'acció sinó també de front comú), deixant de banda els partidismes –que no els partits– per treballar només en funció del gran repte polític de portar el país a la independència, fent-ho sempre des d'un absolut realisme polític, parlant sempre clar, sense autoenganyar-nos, i amb una gran dosi de capacitat de resistència. Calia anar fent musculatura i avançar pas a pas partint sempre de la realitat. No sempre ho hem fet així.

2. Ara potser no és el moment de fer l'anàlisi o la crítica d'aquests darrers cinc anys, però caldrà fer-la aviat si no volem llençar a la paperera de la història la feina feta durant aquests anys. Però sí que em plantejo, com també ho fan altres companys de camí, que potser caldrà passar per damunt dels partits. Potser els partits no són ni podran ser mai l'eina per construir la república catalana.

3. A Catalunya tenim suficients persones coratjoses i lúcides que, sense ser de cap partit o com a mínim sense formar part de l'aparell de cap partit, estan molt preparades i qualificades per assumir el repte de coordinar i gestionar la implementació de la república. Després ja tornaran els partits.

4. El que estem fent va de democràcia? Sí, però no només de números o de vots. Va d'independència i un procés d'independència no es fa només per tenir uns quants vots de més. És més, estic convençuda que hi ha qüestions molt més importants i prèvies que, només si es donen, poden, a la llarga, acabar traduïnt-se en més vots, però mai a l'inrevés.

I aquí considero que hem comès alguns dels errors. No hem de demanar caritat ni voler fer que ens donin suport aquells que no volen deixar de formar part d'Espanya, ni autoenganyar-nos pensant que si coincidim amb ells en altres qüestions, ja coincidim en tot. No autoenganyar-nos ens haguera portat de ben segur a un procés més lent, però tal vegada més sòlid.

5. Però ara som on som i hem de resistir i evitar perdre les institucions lliurant-les als que ni se les estimen ni se les senten seves. Lliurant-les irresponsablement a aquells que les consideren només com a institucions regionals i administratives, però no com les institucions nacionals, pròpies i legítimes de Catalunya, amb mil anys d'història. No les podem lliurar als qui les volen convertir en simples unitats administratives al servei dels interessos de l'Estat espanyol.

6. No renuncio ni renunciaré mai a fer realitat el meu somni i el de molts catalans: la república catalana. República proclamada i, per mi, legítima.

7. Atès que considero il·legítima la convocatòria d'eleccions feta per qui, ni legalment ni legítima, té la capacitat de convocar-les —és a dir, per qui ha comès una il·legalitat— només puc considerar legítim el Parlament i el Govern sorgit de les eleccions del 27S de 2015 i presidit pel M. Hble. Sr. President Carles Puigdemont.

8. Per tot això, tot i considerar les eleccions del dia 21D com a il·legítimes, aquell dia aniré a votar.

9. No es pot sostenir simultàniament que no reconeixem com a legítima la convocatòria i a la vegada fer el mateix que ha fet el govern espanyol: acceptar que el Parlament pot ser radicalment diferent del que vam elegir el 2015. Fent un exercici de realisme polític, podem entendre que calgui anar a aquestes eleccions, però el que no podem entendre, perquè no té cap justificació, és que, si hi anem, donem per bona la

il·legalitat i la ignomínia que ha fet l'Estat espanyol.

10. Per dignitat i per coherència hem de seguir presentant l'única llista que ha estat votada pel poble i restituir el Govern legítim destituït per l'Estat espanyol, saltant la seva mateixa legalitat.

11. Fidel i coherent amb el que considero més democràtic, votaré la llista que hagi estat capaç de ser més fidel a la voluntat del poble (que ha manifestat a manta que volem la unitat) i que porti com a cap de llista a qui considero, ara com ara, l'únic president legítim de Catalunya, i m'abstindré de convertir la qüestió en un tema de discrepància i discussió entre els independentistes.

12. Per tant, per coherència i per dignitat votaré la llista que encapçali el M. Hble. president Carles Puigdemont. I que cadascú faci el que li dicti la seva consciència i via fora!